

- 4) opiniowanie dla właściwych organów zwierzchnich wszelkich projektów urbanistycznych, architektonicznych i budowlanych stosownie do przepisów o zatwierdzeniu takich projektów dla obszaru m. st. Warszawy i Warszawskiego Zespołu Miejskiego, bądź zatwierdzanie tych projektów, o ile obowiązujące przepisy przekazują to do jego właściwości;
- 5) współdziałanie z Komisją Planowania Gospodarczego przy Prezydium Rady Narodowej w m. st. Warszawie w dziedzinie sporządzania planów gospodarczych i inwestycyjnych, kontroli ich wykonania i sprawozdawczości jak również opracowań lokalizacyjnych;
- 6) inicjowanie i koordynowanie projektowania i realizacji głównych założeń miejskich;
- 7) inicjowanie badania i informowania opinii społecznej i fachowej w sprawach projektów, zamierzeń i realizacji budownictwa w Warszawie i Warszawskim Zespole Miejskim;
- 8) współdziałanie w pracach badawczych i kronikarskich nad historią dawnej Warszawy i historią współczesnego budownictwa Warszawy oraz inicjowanie tych prac;
- 9) referowanie spraw na posiedzeniach Prezydium Naczelnej Rady Odbudowy m. st. Warszawy.

§ 4. Dla wykonania swych zadań Naczelny Architekt Warszawy ma prawo:

- 1) wstępu na wszystkie roboty budowlane, wykonywane na obszarze m. st. Warszawy i Warszawskiego Zespołu Miejskiego;
- 2) wstępu do pracowni wszystkich biur i organizacji wykonujących projekty urbanistyczne, architektoniczne i budowlane dla m. st. Warszawy i Warszawskiego Zespołu Miejskiego niezależnie od ich podległości resortowej i zaznajamianie się z tymi projektami;
- 3) wstrzymywania za pośrednictwem właściwych organów Prezydium Rady Narodowej wszelkich robót budowlanych, wykonywanych samowolnie bądź niezgodnie z zatwierdzonymi projektami, zawiadamiając o tym równocześnie Ministerstwo Budownictwa Miast i Osiedli jak również właściwe ministerstwo inwestujące i wykonujące daną budowę;
- 4) zgłaszania wniosków o pociągnięcie do odpowiedzialności karnej lub dyscyplinarnej osób odpowiedzialnych za wykonywanie robót budowlanych samowolnie lub niezgodnie z zatwierdzonymi projektami.

§ 5. 1. Naczelny Architekt Warszawy mianuje i zwalnia Prezesa Rady Ministrów na wniosek Prezydium Rady Narodowej w m. st. Warszawie uzgodniony z Ministrem Budownictwa Miast i Osiedli oraz Prezesem Komitetu do Spraw Urbanistyki i Architektury.

2. W tym samym trybie mogą być powołani zastępcy Naczelnego Architekta Warszawy.

§ 6. Naczelny Architekt Warszawy jest w swej działalności podporządkowany Radzie Narodowej w m. st. Warszawie i jej Prezydium oraz Prezydium Rządu, Prezydium Naczelnej Rady Odbudowy m. st. Warszawy, Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli i Komitetowi do Spraw Urbanistyki i Architektury.

§ 7. Organizację wewnętrzną aparatu pracy Naczelnego Architekta Warszawy określa Prezydium Rady Narodowej w m. st. Warszawie na wniosek Naczelnego Architekta Warszawy, uzgodniony z Ministrem Budownictwa Miast i Osiedli oraz za zgodą Prezesa Rady Ministrów.

§ 8. Prezydium Rady Narodowej w m. st. Warszawie za zgodą Prezesa Rady Ministrów i Ministra Budownictwa Miast i Osiedli może powołać na wniosek Naczelnego Architekta Warszawy architektów dzielnicowych, działających na obszarze dzielnic w imieniu Naczelnego Architekta, oraz określić zakres ich obowiązków i uprawnień w ramach przepisów §§ 3 i 4.

§ 9. 1. Do czasu wydania nowych przepisów o zatwierdzaniu projektów architektonicznych i budowlanych na obszarze m. st. Warszawy i Warszawskiego Zespołu Miejskiego zobowiązuje się wszelkie władze, urzędy, instytucje i przedsiębiorstwa państwowe, dokonujące inwestycji budowlanych na tym obszarze do przedkładania projektów, które w myśl dotychczas obowiązujących przepisów nie wymagają zatwierdzenia przez Prezydium Rady Narodowej Nacelnemu Architektowi Warszawy dla wyrażenia zgody imieniem Prezydium Rady Narodowej.

2. Jeżeli projekt w myśl obowiązujących przepisów podlega zatwierdzeniu przez Prezydium Rządu bądź Prezydium Naczelnej Rady Odbudowy m. st. Warszawy, należy przedstawić go Nacelnemu Architektowi do opinii.

3. Wykonywanie inwestycji budowlanych z naruszeniem przepisu ust. 1 traktowane będzie jako budownictwo samowolne (§ 4 pkt 3).

§ 10. 1. Prezydium Naczelnej Rady Odbudowy m. st. Warszawy ustali w terminie do dnia 31 grudnia 1951 r. po wysłuchaniu opinii Konserwatora m. st. Warszawy imienny wykaz budynków zabytkowych i zespołów zabytkowych na obszarze m. st. Warszawy i Warszawskiego Zespołu Miejskiego.

2. Przepisy o ochronie zabytków architektonicznych stosowane będą na obszarze m. st. Warszawy i Warszawskiego Zespołu Miejskiego wyłącznie do budynków objętych tym wykazem.

3. Zmiany w wykazie mogą być dokonywane jedynie w trybie przewidzianym w ust. 1.

§ 11. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

1050

UCHWAŁA Nr 564 RADY MINISTRÓW

z dnia 11 sierpnia 1951 r.

o przyznaniu niektórym pracownikom wydziałów (referatów) prawnych prezydiów rad narodowych przejściowego dodatku do uposażenia.

Na podstawie art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych i samo-

ządowych oraz przewodniczących organów wykonawczych gmin miejskich i wiejskich (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 39) Rada Ministrów uchwala:

§ 1. W okresie przejściowym, do dnia 31 grudnia 1951 r., przyznaje się pracownikom b. Prokuratury Generalnej R. P., którzy przeszli do wydziałów prawnych prezydiów rad narodowych, przejściowy dodatek wyrównawczy w wysokości, w jakiej przysługiwał on pracownikom b. Prokuratury Generalnej R. P.

§ 2. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1951 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

1051

UCHWAŁA Nr 570 RADY MINISTRÓW

z dnia 11 sierpnia 1951 r.

w sprawie dodatków nocnych dla cenzorów Głównego Urzędu Kontroli Prasy, Publikacji i Widowisk.

Na podstawie art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych i samorządowych oraz przewodniczących organów wykonawczych gmin miejskich i wiejskich (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 39) Rada Ministrów uchwala:

§ 1. Ustanawia się dla pracowników Głównego Urzędu Kontroli Prasy, Publikacji i Widowisk, zajmujących stanowiska cenzorów i sekretarzy, uzasadniony specjalnymi warunkami pracy dodatek za dyżury nocne w wysokości 1/25 zasadniczego uposażenia miesięcznego wraz z dodatkiem wyrównawczym i lokalnym (o ile w myśl obowiązujących przepisów dodatki takie pracownikowi przysługują) za każdą noc.

§ 2. Maksymalną liczbę dodatków za dyżury nocne ustali Prezes Rady Ministrów.

§ 3. Pracownicy, otrzymujący dodatek wymieniony w § 1, nie mogą pobierać dodatków uzasadnionych specjalnymi kwalifikacjami i warunkami służby, przewidzianych uchwałą Nr 48 Rady Ministrów z dnia 24 stycznia 1951 r. (Monitor Polski Nr A-10, poz. 151), nie tracą natomiast prawa do innych dodatków, związanych z zajmowanym przez nich stanowiskiem służbowym.

§ 4. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów.

§ 5. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 września 1951 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

1052

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO I MINISTRA FINANSÓW

z dnia 17 lipca 1951 r.

w sprawie podziału amortyzacji w przedsiębiorstwach działających według zasad rozrachunku gospodarczego na 1952 r.

Na podstawie pkt 2 uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 12 maja 1950 r. w sprawie zasad finansowania kapitalnych remontów przedsiębiorstw na rozrachunku gospodarczym (Biuletyn P. K. P. G. Nr 10, poz. 129) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się na 1952 r. podział amortyzacji środków trwałych przedsiębiorstw (zakładów) uspołecznionych działających według zasad rozrachunku gospodarczego, zwanych dalej w skróceniu „przedsiębiorstwami”, na część przeznaczoną na sfinansowanie kapitalnych remontów oraz część przeznaczoną na sfinansowanie inwestycji w stosunku procentowym określonym w załączniku do zarządzenia.

§ 2. 1. Przy sporządzaniu projektu planu na 1952 r. przedsiębiorstwa przyjmą w projektach bilansów dochodów i wydatków część funduszu amortyzacyjnego na kapitalne remonty oraz część funduszu amortyzacyjnego na inwestycje ściśle w wysokości wynikającej z wymienionego w § 1 procentowego podziału. W bilansach tych należy przyjąć wysokość nakładów na kapitalne remonty ściśle w wysokości tej części funduszu amortyzacyjnego, która jest przeznaczona na sfinansowanie kapitalnych remontów.

2. Projekty planów kapitalnych remontów w przedsiębiorstwach mogą być sporządzane na kwoty wyższe lub niższe od kwot amortyzacji przewidzianych na sfinansowanie kapitalnych remontów (ust. 1).

§ 3. 1. W etapie sporządzania szczegółowych planów na 1952 r. wysokość części funduszu amortyzacji

przeznaczonej na sfinansowanie kapitalnych remontów i inwestycji może być zróżnicowana dla poszczególnych przedsiębiorstw w ramach centralnych zarządów (jednostek równorzędnych) oraz wydziałów fachowych prezydiów wojewódzkich rad narodowych.

2. Zróżnicowanie procentu podziału amortyzacji, o którym mowa w ust. 1, nie może w żadnym przypadku naruszyć ani globalnej kwoty przewidzianej na sfinansowanie kapitalnych remontów w danym zbiorczym bilansie dochodów i wydatków, ani też globalnej kwoty przewidzianej w tym bilansie na sfinansowanie inwestycji.

3. Po ewentualnym zróżnicowaniu procentu podziału amortyzacji centralne zarządy (jednostki równorzędne) i wydziały fachowe prezydiów wojewódzkich rad narodowych zatwierdzą rzeczowo-finansowe plany kapitalnych remontów przedsiębiorstw.

§ 4. 1. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

2. Równocześnie tracą moc na rok 1952 sprzeczne z postanowieniami niniejszego zarządzenia postanowienia instrukcji Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego Nr 30 stanowiącej załącznik do zarządzenia Nr 179 Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 21 lipca 1950 r.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: w z. E. Szyr

Minister Finansów: K. Dąbrowski